

αὐτοῖς ἡ πάνοδος τοῖς.	7
ἀράτοις χωριστὸν οἰκεῖον.	
ἀράτησης οἴκη αὐτῆς ἀρέβης σχεδόναντος, ἀράτησης πρωτότερα γναθούσαται.	
ἀράτησης ἀπιλάζονται.	
ἀράτησης προσλαμβάνεται.	
ἀράτησης πορθήτερος, πρασσότερος.	
ἀράτησης (ergo aut προθ. aut πορθ.).	
ἀράτησης λατταγά.	v. Ηλέυθ.
νοσ. Ατ. ἀραπόντος πόσικον. διερού κλητῶς.	
ναρ. (Gloss. Ad. 8. ἀράπινον τὸ κόκοντες) πόσικον, εὖ ἐστὶ πυρὸς σήφονται, ὑπὲρ τοῦ τοῦ αἵρετος διελαύνεται σίκχωσιται. λέγεται τοῦ καὶ τὸ σκοτεινόν) αλτεροῦ μέσον: αράπινον πόσικον εἴναι στρεψον σήφονται ὑπὲρ τοῦ τοῦ αἵρετος διελαύνεται. λέγεται καὶ τὸ σκοτεινόν) κρόνονται προσαγόνται.	
ἀράπινον ποσικόντος αἴρεται παθανατικόν.	
ἀράτησης τὰ σεμιτάνα. τ. ήταν αἴρεται	
ἀράτησης τὰ σεμιτάνα αἴρεται προσαρνόμενα.	
ἀράτησης γνωστος αἴρεται πρότυπος.	
ἀράτησης γνωστος.	
ἀράτησης οἱ αἴρεται.	
ἀράτησης γνωστος.	
ἀράτησης νοήτης γνωστος.	
ἀράτησης γνωστος.	
ἀράτησης σάζεται, αἴρεται	
ἀράτησης αἴρεται συνφέρεται.	
ἀράτησης πατήκων προνικός. (νήσοι)	
ἀράτησης χοροβοσκός.	
ἀράτησης φορώσαι.	
ἀράτησης αἴρεται.	
ἀράτησης πάτηται.	
ἀράτησης πάτηται. (νήσοι φ.)	
A2. ἀράτησης αἴρεται πεκτίται. <i>Lic.</i>	
ἀράτησης αἴρεται αἴρεται πεκτίται.	
ἀράτησης αἴρεται αἴρεται πεκτίται.	
ἀράτησης αἴρεται αἴρεται.	
ἀράτησης αἴρεται αἴρεται.	
ἀράτησης λατταγά εἴρεται αἴρεται.	
ἀράτησης κακιστογνωσταί.	
ἀράτησης οἴκη κακῶν γνωσταί.	